

Publicerad 2019-02-03 13:47 av Nanna X

Dröm 3/2. För den verkliga Forumteaterfestivalen på Blekinge Folkhögskola i Bräkne-Hoby 3 - 5 maj, se min kommentar nedan! Den blir alla gånger bättre organiserad och mera glädjefylld än denna mardröm.

Forumteaterfestival

Forumteaterfestivalgänget är samlat på strandbrinken, fikar, njuter av solen och snattrar som vanligt. Ett härligt gäng positiva människor i olika åldrar. Jag känner mig eländig och otillräcklig, snavar i sandrevlarna och ber om ursäkt.

- Jag är så deprimerad, jag duger inte till nåt!

Någon i gänget ropar efter mig. Om jag ändå ska ut och promenera kunde jag väl ta en runda upp till kontoret, dubbelkolla datum och tider för Forumteaterfestivalen och checka föreställningslokalen? Jag vinkar till svar och fortsätter min vandring genom sanden med tunga steg.

Då hör jag plötsligt steg bakom mig. Det är Charlotte, en av de unga tjejerna i gänget.

- Får jag följa med? Jag är också deppig, och dessutom har jag anorexi.

- Ja jag ser det. Klart du får.

Jag kramar Charlotte mycket försiktigt och känner hennes smala höftben genom tyget.

- Jag har gått ner tio kilo sen jag började här på kursen.

- Jag har blivit lite fet i stället, men det är väl insidan som räknas? Jag vet ju att du är intresserad av teaterljus? Det kan säkert vara till nytta.

Charlotte nickar. Vi fortsätter vår strävsamma vandring genom sanddynerna.

I kontorsbyggnaden stegar vi först uppför en trappa och frågar om vägen. Enligt anvisningarna går vi ner i nästa trapphus, som är vitt och slitet, och öppnar dörren till teateravdelningen. Där är allting svart som sig bör, halvtrappor med heltäckningsmatta och rullband. Vi griper varsitt ljusstativ för att använda som gästavar uppför rullbandet. Bandet står stilla och verkar vara evighetslångt. Charlotte knatar på i bra fart och har snart ett rejält försprång. Bakifrån ser hon ut som en pojke.

När vi äntligen möts på andra våningen har Charlotte redan placerat sina stativ i en ställning avsedd för ändamålet. Jag är så trött efter allt promenerande att jag behåller mina som kryckor. Vi nickar åt mannen i receptionen och berättar att vi bokat teaterlokalen Hoppet. Han pekar åt höger, vi fortsätter framåt i den till synes oändliga foajén och hittar rätt dörr.

Lokalen är en blandning av Folkets Hus och Black Box, svart och sliten men med rätt mått. Intäckningar, skärmar och en rejäl ljusrigg. Charlotte nickar bifall.

När vi så småningom kommer tillbaka till gänget på strandbrinken upplyser de oss om att vi inte slutfört vårt uppdrag till fullo. Vi skulle ju diskutera detaljplaneringen med Forumteaterkansliet och Teaterföreningen Hoppet, inte bara kolla lokalen? Charlotte och jag ger oss av på trötta ben igen. Denna gång tar vi gångstigen ovanför strandbrinken

På Forumteaterkansliet hittar vi det gamla strävsamma paret K & K, som jag känt sedan många år tillbaka. De bekräftar datum och tider, och erbjuder sig att följa med till mötet med teaterföreningen.

Vi fortsätter genom en för mig okänd korridor på andra våningen och passerar flera lokaler där det pågår olika slag av musikevenemang eller repetitioner. Det är troligen något slags genväg. I ett fall blir vi tvungna att smita över scenen för att nå nästa dörr. Diskret banar vi oss väg mellan två glada flickkör, en klassisk och en jazzbaserad. Orkester och dansare ackompanjerar. I garderoben innan halvtrappan ner föser vi ihop rockar på ståltrådsгалgar för att göra plats för fler och kompensera för vårt intrång.

I nästa rum hittar Charlotte några spelkompisar, tar upp en fiol och stämmer in i polskan. Det låter riktigt bra. Jag försöker låta bli att oroa mig för att de lägger fiolerna på golvet.

K & K och jag traskar upp till Hoppet igen och ber att få tala med ordföranden för föreningen. Han visar sig vara identisk med receptionisten som vi redan träffat. Vi slår oss ned kring ett bord strax bakom receptionsdisken. Jag sitter jämte ordföranden på insidan så att han ska kunna ha koll på folk som passerar. K & K sitter mittemot. Fast jag ser att ordföranden redan antecknat korrekta datum och tider för festivalens retas han och påstår något annat. Sedan kniper han en lakritsbåt som jag gömt i min högra hand. Jag ger honom en till, för festivalens skull. Då kniper han mig i blygdläpparna i stället. Jag skriker högt för att påkalla uppmärksamhet från K & K. Vi ger oss av utan ett ord.

Det går ett par veckor. Nu börjar det dra ihop sig inför festivalen. Arbetsgrupper tillsätts. Det unga rockbandet ska repetera inför pausunderhållningen, andra grupper konstruera forumspel. Eftersom jag inte är samarbetsvillig utväljer festivalledningen mig för ett ensamuppdrag. Jag ska intervjuva olika personer om svåra ämnen som flyktingpolitik och eutanasi för att få underlag till forumspel. Intervjuerna ska bokföras på

en särskild blankett som kan hämtas på kontoret. Problemet är bara att jag har tappat bort min mobil.

Jag sitter på en bänk i skuggan och har just tagit sats för att resa mig och gå till kontoret när vaktmästaren Erik kommer bärande på en röd Dialogtelefon i originalmodell. Vaktmästaren förklarar att det ringer hela tiden, och att samtalen är till mig. Den som ringer säger sig vara en man på en stor båt på havet. Erik surar och uppmanar mig att svara, för han är så trött på det. Själv känner jag rädsla för att lyfta på luren, och ber Erik ge mannen mitt mobilnummer i stället. Men då måste jag ju först hitta mobilen. Jag ger mig av mot kontoret igen, och hör Dialogtelefonen ringa på avstånd ett långt stycke av vägen.

På kontoret hittar jag varken mobiltelefon eller blankett trots att jag frågar sekreterare och letar igenom arbetsrummet. I stället dyker Erik upp i sällskap med en stor kraftig man klädd som en sjöbuse med en min bister som en snöstorm. Han garanterar att nu ska det bli allvar av.

Jag är beredd på det värsta: en snöstorm eller i värsta fall ett skeppsbrott. Problemet är bara att det är så svårt att göra forumspel av naturkatastrofer. Det finns liksom ingen lösning, och det lönar sig inte att ropa Stopp! till en storm.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nanna X med Poeter.se id #27346 innehar upphovsrätten